

Oyun: Caligula

Yazan: Albert Camus

MODERNA
SANAT AKADEMİ
www.antalyamodernsanat.com

CALIGULA

Caligula! Sen de suçlusun sen de. Diğerlerinden ha biraz eksik ha biraz fazla. İyi ama suçsuz insanın olmadığı şu yargıcsız dünyada, kim cesaret edecek seni yargılamaya?

Görüyorsun ya Helicon geri gelmedi. Ayı elde edemeyeceğim. Ne acı şey haklı olmak, zorunda olmak her şeyi tüketmeye. Bitene dek, sonuna dek. Üstelik bu denli korkarken her şeyin bir gün tükenmesinden. Silah sesleri! Zafere yürüyor masumiyet. Niçin onların yerinde değilim? Korkuyorum. Ölmekten korkuyorum. Ne acı şey başkalarını hor gördükten sonra kendini de aynı korkaklık içinde bulmak.

Ama olsun. Sarsın yüreğimi korku. O da bu dünyaya ait değil mi? Elbet kavuşacağım yüreğimin huzur bulacağı o uçsuz bucaksız hiçliğe.

Muammaya döndü bu dünya. Oysa her şey çok basit. Ayı elde edebilseydim, aşk yeterli olsaydı, her şey değişecekti. Nasıl diner bu susuzluk? Hangi yürek, hangi tanrı verebilir bana sularına doyacağım engin denizleri. Ne bu dünyada ne ötekinde beni doyuracak hiçbir şey yok. Biliyorum, sen de biliyorsun, imkansızın mümkün olması yetecekti. Ah imkânsız, dünyanın ucunda, kendimin kuytularında aradım sana. Ellerimi uzattım sana. Ellerimi uzatıyorum ve karşımda hep seni buluyorum. Nefret ettiğim seni.

Ben yolu bulamadım. Hiçbir yere varamıyorum. Özgürlüğüm özgürlük değil benim. Helicon... Hiçbir haber yok. Hala hiçbir haber yok. Ne uzun gece. Helicon geri gelmeyecek. Sonsuza dek suçlu kalacağız. İnsanın yüreğini kaplayan acı kadar ağır bir gece. İnsanın yüreğini kaplayan acı kadar.